Dosarul nr. 4-191/2024
PIGD 4-24077132-15-4-12072024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

05 august 2024 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător: Aliona Sârbu
Grefier: Elena Donea
În lipsa:
Făptuitorului Rusu Valeri, citat legal
Agentului constatator Chise Mihaela, fiind citat legal

examinând în ședința de judecată publică, cauza contravențională de învinuire a lui

Rusu Valeri, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****

învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) din Codul contravențional și demersul agentului constatator în baza art. 439^4 lit. c) din Codul contravențional privind aplicarea măsurii de siguranță privind confiscarea specială a mijlocului de transport,-

C O N S T A T Ă :

La 09 iulie 2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Chise Mihaela, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 175486 în privința lui Rusu Valeri pe faptul că, la 09 iulie 2024, aproximativ la ora 18:20, pe str. Ștefan cel Mare din mun. Cahul, Rusu Valeri conducea mijlocul de transport de model „*****”, cu număr de înmatriculare *****, și fiind stopat, în timpul discuțiilor cu acesta, s-a simțit miros specific de alcool, fiind testat cu aparatul „Drager 6820”, s-a stabilit o concentrație de 0,21 mg/l vapori de alcool în aerul expirat, astfel, ignorând prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere.

Acțiunile lui Rusu Valeri au fost încadrate în prevederile art. 233 alin. (1) din Codul contravențional, conform indiciilor: „*conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influenţa alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracţiune”.*

În baza art. 395 din Codul contravențional, cauza contravențională a fost remisă spre examinare după competență la Judecătoria Cahul, sediul Central, cu recomandarea de a fi aplicată sancțiune conform art. 233 alin. (1) din Codul contravențional.

Totodată, autoritatea agentului constatator a solicitat prin demers, în baza art. 439^4 lit. c) din Codul contravențional, aplicarea măsurii de siguranță privind confiscarea specială a mijlocului de transport model „*****”, cu număr de înmatriculare *****.

Argumentele participanților la proces

Făptuitorului Rusu Valeri, fiind înștiințat legal despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată, în ședință de judecată nu s-a prezentat.

Agentul constatator Chise Mihaela, fiind înștiințat legal despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată, în ședință de judecată nu s-a prezentat.

În acest sens, instanța de judecată reține că, comunicarea actelor judiciare, se efectuează în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa c. Spaniei, 22 iunie 2006, nr.423/03, par.48, și S.C. Raissa M. Shipping SRL c. României, 8 ianuarie 2013, nr. 37576/05 par.30). Instanțele trebuie așadar să facă tot ce se poate în modul rezonabil așteptat de la ele pentru a cita părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Mihalopa, citată anterior, par.31, și Ovuș c. Turciei, 13 octombrie 2009, nr. 42981 04, par.48).

Astfel, ținând cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării drepturilor agentului constatator și a făptuitorului de a se prezenta la ședința de judecată, instanța a considerat neprezentarea nemotivată şi, conform art. 455 din Codul contravențional, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale aplicabile cazului, instanţa de judecată constată următoarele

În sensul art. 462 din Codul contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii: *a) încetarea procesului contravenţional; b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată şi, după caz; c) stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.*

Normele generale ale Codului contravențional stipulează că scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii.

Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională. Persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

Conform art. 458 din Codul contravenţional, instanţa de judecată este obligată să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea drepturilor procesuale ale părţilor, să se pronunţe asupra tuturor argumentelor invocate de participanţii la proces.

Potrivit art. 233 alin. (1) din Codul contravenţional, *conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influenţa alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracţiune se sancţionează cu amendă de la 350 la 500 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 1 an.*

Verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul constatării nulității acestuia instanța stabilește că, date care ar determina nulitatea acestuia în condițiile art. 445 din Codul contravenționale nu se identifică.

În şedinţa de judecată s-a constatat că, la 09 iulie 2024, aproximativ la ora 18:20, pe str. Ștefan cel Mare din mun. Cahul, Rusu Valeri conducea mijlocul de transport de model „*****”, cu număr de înmatriculare *****, și fiind stopat, în timpul discuțiilor cu acesta, s-a simțit miros specific de alcool,

fiind testat cu aparatul „Drager 6820”, s-a stabilit o concentrație de 0,21 mg/l vapori de alcool în aerul expirat, astfel, ignorând prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere.

Articolul 425 din Codul contravențional stipulează că, *probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

În calitate de probe ce au stat la baza intentării procesului contravențional în baza art. 233 alin. (1) din Codul contravențional în privința lui Rusu Valeri, agentul constatator a acumulat probele după cum urmează:

- **Informația subofițerului superior al SP CH, TR, VL a DP Sud a INSP, Chise Mihaela, din 09 iulie 2024**. /f.d. 7/
- **Rezultatul testului alcoolscopic „Drager Alcotest 6820”, trecut pe suport de hârtie, test nr. 632 09 iulie 2024, ora 18:02**. /f.d. 8/
- **Procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 09 iulie 2024**. /f.d. 9, verso 9/
- **Procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 09 iulie 2024**. /f.d. 10/

Verificând pertinenţa şi veridicitatea probelor, instanța consideră că, acestea demonstrează incontestabil vinovăţia lui Rusu Valeri de comiterea faptei incriminate, lipsind careva dubii ce ar putea pune la îndoială temeinicia acuzaţiei înaintate.

Astfel, instanţa conchide că, cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii şi enumerate mai sus, dovedesc vinovăţia făptuitorului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obţinute cu respectarea normelor de procedură şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăţia persoanei în privinţa căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie, în săvârşirea faptei imputate.

Mai mult ca atât, făptuitorul nu a contestat acțiunile organelor de constatare aflate în exercițiul funcției, semnând toate actele materiale survenite prin prisma documentării cazului, ceea ce denotă că acesta și-a asumat starea de fapt stabilită asupra cărora nu a formulat careva obiecțiuni.

În plus, dacă acesta ar fi pus la îndoială acuratețea rezultatului testului alcoolscopic, ar fi avut posibilitatea prin recoltarea de probe biologice să dovedească contrariul, or conform mențiunilor prezentate la dosar, acesta a semnat rezultatul alcooltestului fără careva obiecțiuni.

În cauză, situația de fapt în ceea ce privește determinarea prezenței și a concentrației alcoolului în aerul expirat, identitatea dintre autorul faptei şi persoana contravenientului rămâne pe deplin stabilită, așa cum a fost reținută de agentul constatator.

Astfel, în cadrul cercetării judecătoreşti, instanţa cu certitudine a constatat faptul că, făptuitorul a condus nemijlocit vehiculul în stare de ebrietate, în baza mijloacelor de probă administrate, judicios a fost reconstruită ideologic situația de fapt, stabilindu-se în concret că, Rusu Valeri a acționat în mod conjugat sub aspect rezolutoriu prin intenție directă, manifestând superficialitate în raport cu respectarea prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a conduce mijloace de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Potrivit prevederilor art. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Contravenția prevăzută la art. 233 alin. (1) din Codul contravențional nu are nici obiect material, nici victimă. Latura obiectivă a acesteia reprezintă fapta prejudiciabilă, acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, cu condiția că fapta să nu constituie infracțiune și mijlocul de săvârșire a contravenției, și anume mijlocul de transport.

Conform pct. 3 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 296 din 6.04.2009 /Monitorul Oficial nr. 80-81/347 din 24.04.2009/, *se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, următoarele concentraţii maxime admisibile de alcool: a) în sânge – 0,3 g/l; b) în aerul expirat – 0,15 mg/l.*

Condițiile privind determinarea stării de ebrietate alcoolică cu grad minim sunt reflectate în pct. 4 lit. a) al Regulamentului citat, potrivit căruia aceasta se atestă în cazul stabilirii concentrației de alcool de la 0,3g/l pînă la 0,5 g/l în sînge sau de la 0,15 mg/l pînă la 0,3 mg/l în aerul expirat.

Astfel, în corespundere cu circumstanțele faptice, la 09 iulie 2024, aproximativ la ora 18:20, pe str. Ștefan cel Mare din mun. Cahul, Rusu Valeri conducea mijlocul de transport de model „*****”, cu număr de înmatriculare *****, și fiind stopat, în timpul discuțiilor cu acesta, s-a simțit miros specific de alcool, fiind testat cu aparatul „Drager 6820”, s-a stabilit o concentrație de 0,21 mg/l vapori de alcool în aerul expirat, ceea ce conform Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 ”Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoscopică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei” se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad minim, care însă depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege.

La caz, instanța de judecată consideră necesar de a elucida că, potrivit pct. 13 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, persoana testată alcoolscopic, care nu este de acord cu procedura testării, funcţionarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoţită de angajatul Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliţiei la cea mai apropiată instituţie medicală abilitată, dar nu mai tîrziu de 2 ore după testarea alcoolscopică.

Pct. 14 din Regulamentul citat prevede expres că *refuzul subiectului de a fi condus la o instituţie medicală abilitată pentru examinarea medicală cu recoltarea probelor biologice este considerat ca refuz de la dreptul de a contesta rezultatul testării alcoolscopice şi serveşte drept temei pentru menţinerea acestuia în vigoare.*

Așadar, cu referire la consemnările făptuitorului în actul întocmit de către agentul constatator, făptuitorul nu și-a manifestat intenția de a contesta rezultatul examinării, astfel devenind aplicabile prevederile pct. 14 Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei în partea ce ține de legalitatea rezultatului testării alcoolscopice „Drager”, aceasta rămânând a fi proba legală care confirmă faptul că la 09 iulie 2024,

aproximativ la ora 18:20, pe str. Ștefan cel Mare din mun. Cahul, Rusu Valeri conducea în stare de ebrietate alcoolică.

Astfel, se constată că, în acest caz, agentul constatator a procedat în corespundere cu legislația și actele normative în vigoare, iar careva abateri, erori procesuale în cadrul acumulării probelor sau încălcarea a careva drepturi în privința făptuitorului, nu s-au identificat la judecarea cauzei contravenționale.

Mai mult ca atât, contravenientul a recunoscut fapta imputată atât în cadrul cercetării judecătorești cât și la etapa documentării cazului fără a formula obiecții, fapt a cărui semnificație nu poate fi decât aceea a acordului cu privire la mențiunile consemnate în actele date.

Instanţa apreciază că, în raport de probatoriul administrat în cauză de către agentul constatator şi în faza de judecată, vinovăţia făptuitorului este pe deplin probată sub aspectul contravenției deduse judecăţii.

Cum săvârşirea contravenției şi vinovăţia făptuitorului au fost dovedite, instanţa urmează să dispună sancționarea acestuia proporţional gradului de pericol social al faptei comise şi periculozităţii contravenientului.

Cu privire la individualizarea sancțiunii, este necesar ca sancțiunea aplicată să fie proporțională cu pericolul social concret al faptei comise, acest pericol fiind apreciat în fiecare caz în parte prin raportare la vătămarea adusă valorilor sociale ocrotite de lege, la persoana și atitudinea făptuitorului, la împrejurările în care a fost comisă fapta.

Nu în ultimul, rând trebuie avut în vedere că aplicarea unei sancțiuni nu reprezintă un scop în sine, ci trebuie să aibă ca rezultat conștientizarea făptuitorului de împrejurarea că a săvârșit o faptă antisocială, precum și descurajarea, pe viitor, de a mai comite astfel de fapte.

Analizarea acestor aspecte trebuie să se facă în fiecare caz în parte, ținând seama de toți factorii subiectiv și obiectivi. Circumstanțe atenuante sau agravante, potrivit art. 42-43 din Codul contravențional, instanța de judecată nu a stabilit.

La aplicarea sancțiunii instanța de judecată va lua în considerație împrejurările și modul de comitere a contravenției, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs și consecințele acestuia, motivul și scopul comiterii contravenției, conduita acestuia după comiterea faptei și în cursul procesului contravenţional.

În context, instanța consideră necesar a menționa că scopul aplicării sancțiunii în cauza dedusă judecății nu este numai cel de corectare a făptuitorului, ci şi cel de prevenire a continuării activităţii contravenționale și prevenire a recidivei.

În cazul de față, instanța ținând cont de principiul proporţionalităţii, în raport de gradul de pericol social al faptei și nestabilind careva circumstanțe agravante, având în vedere, principiul individualizării sancţiunii, persoana făptuitorului, comportamentul acestuia în timpul şi după consumarea contravenției şi, ţinând cont de gradul prejudiciabil al contravenției, instanța găsește posibilă a-i aplica lui Rusu Valeri o sancţiune sub formă de amendă în mărime de 350 (trei sute cincizeci) unităţi convenţionale, echivalentul a 17500 (șaptesprezece mii cinci sute) lei.

De asemenea, instanța de judecată explică contravenientului prevederile art. 34 din Codul contravențional potrivit cărora, contravenientul Rusu Valeri este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale.

În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras

cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

Totodată, ținând cont de scopul legii contravenţionale, care constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii, și în mod prioritar de faptul că, pedeapsa complimentară sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, nu este lăsată potrivit sancțiunii normei contravenționale la latitudinea instanței de judecată, aceasta fiind obligatorie ca sancțiune, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată consideră justificat aplicarea față de contravenient a pedepsei complimentare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 (șase) luni.

Cu referire la demersul agentului constatator în baza art. 439^4 lit. c) din Codul contravențional privind aplicarea măsurii de siguranță privind confiscarea specială a mijlocului de transport, instanța reține următoarele.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. d) din Codul contravenţional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de acest cod competenţei unor alte organe, precum și cauzele contravenţionale în care agentul constatator sau procurorul propun aplicarea unei măsuri de siguranţă dintre cele care urmează: expulzarea; demolarea construcţiei neautorizate și defrișarea arborilor și arbuștilor; confiscarea specială. Astfel, atunci când există o cauză contravenţională în care agentul constatator a propus aplicarea măsurii de siguranţă privind confiscarea specială, instanţa de judecată este competentă de a o judeca.

Conform art. 439^4 din Codul contravenţional, în procesul contravențional, în scopul înlăturării consecințelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvârşirii faptelor contravenționale prevăzute de prezentul cod, chiar dacă nu sunt întrunite condițiile de tragere la răspundere contravențională, se poate aplica una sau mai multe din următoarele măsuri de siguranță: c) confiscarea specială.

Potrivit art. 439^7 alin. (1)-(3) din Codul contravenţional, confiscarea specială constă în trecerea forţată şi gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sunt pasibile confiscării speciale bunurile: a) utilizate sau destinate pentru săvîrşirea unei contravenţii; b) rezultate din săvârşirea contravenţiei, precum şi orice venituri generate de aceste bunuri; c) date pentru a determina săvîrşirea unei contravenţii sau pentru a-l răsplăti pe contravenient; d) deţinute contrar regimului stabilit de legislaţie şi depistate pe parcursul desfăşurării procesului contravenţional; e) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din contravenţii sau din veniturile generate de aceste bunuri. (3) Confiscarea specială se aplică de către instanţa de judecată la demersul agentului constatator.

La caz, instanța notează că, în cadrul procesului contravențional mijlocul de transport de model „*****”, cu număr de înmatriculare *****, nu a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Potrivit art. 46 alin. (3) din Constituţie, averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă. Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracţiuni ori contravenţii pot fi confiscate numai în condiţiile legii.

La fel, art. 1 al Protocolului nr. 1 al CEDO prevede că, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internațional.

Mai mult, instanța de judecată reține faptul că, la materialele dosarului contravențional este anexată copia certificatului de înmatriculare a mijlocului de transport de model „*****”, cu număr de

înmatriculare *****, din care să rezulte că **proprietarul acestei unități de transport nu este Rusu Valeri**.

Ținând cont de cele menţionate mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge demersul agentului constatator din cadrul Direcției Patrulare Sud al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Butuc Radu, privind confiscarea mijlocului de transport de model „*****”, cu număr de înmatriculare *****, ca fiind neîntemeiat

În conformitate cu prevederile art. 439[4] lit. c), art. 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se recunoaște vinovat Rusu Valeri, IDNP *****, de comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) din Codul contravențional și, în baza Legii, i se aplică sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 350 (trei sute cincizeci) unităţi convenţionale, echivalentul a 17500 (șaptesprezece mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 (șase) luni.

Se explică lui Rusu Valeri prevederile art. 34 din Codul contravențional potrivit cărora, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, pînă la cercetarea judecătorească.

Copia prezentei hotărâri, la devenirea definitivă, se va transmite Inspectoratului Național de Securitate Publică al Ministerului Afacerilor Interne, în vederea asigurării evidenţei sancțiunii aplicate lui Rusu Valeri de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 luni.

La definitivarea hotărârii, instanţa de judecată va trimite hotărârea privind privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport şi dispoziţia de executare organului de poliţie în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul contravenientul, care, la rândul său, în termen de 5 zile, va informa instanţa de judecată despre executarea hotărârii.

Se respinge demersul agentului constatator, înaintat în baza art. 439[4] lit. c) din Codul contravențional, cu privire la aplicarea măsurii de siguranță privind confiscarea specială a mijlocului de transport, ca fiind neîntemeiat.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Cahul prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Cahul în termen de 15 (cincisprezece) zile.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Aliona SÂRBU**